

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň Mgr. Jany Jurečkové a Mgr. Andrey Veselé ve věci

žalobce: **O. K.**, nar. X
bytem X

zastoupen JUDr. Radkem Bechyně, advokátem
se sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín

proti

žalovanému: **Ministerstvo dopravy**,
se sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, 110 15 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 2. 2022, č. j. MD-3326/2022-160/3,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Žalobce se žalobou podanou dne 22. 3. 2022 domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 2. 2022, č. j. MD-3326/2022-160/3 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy (dále jen „MHMP“), ze dne 29. 10. 2021, č. j. MHMP 1741648/2021 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Tímto rozhodnutím MHMP podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (dále jen „zákon o silničním provozu“) byly zamítnuty jako nedůvodné námitky žalobce proti záznamu 12 bodů v registru řidičů.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

2. Žalobce vytýká napadenému rozhodnutí, že se nezabývá způsobilostí a formální správností jednotlivých podkladů pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče.
3. Předně namítl, že žalovaný ignoroval předložené důkazy a návrhy. Jak žalobce uvedl, v řízení předložil rozhodnutí různých správních orgánů ve shodných věcech, ze kterých vyplývá, jakým způsobem se správní orgány zabývaly kvalitou a formální správností provedení jednotlivých rozhodnutí v blokových řízeních a zároveň tím, že jednotlivá rozhodnutí v blokových řízeních po posouzení potom označil za nezpůsobilá pro provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče. Z předložených rozhodnutí ve věcech shodných či obdobných rozhodnutí vyplývá ustálenost praxe správního orgánu, a to hlavně v tom, že správní orgán se zabývá způsobilostí jednotlivých rozhodnutí, na základě nichž jsou zaznamenávány body, kdy toto činí zejména na základě podaného odvolání, kdy odvolatel provedení takového posouzení požaduje a na možnou nezpůsobilost podkladů ve svém odvolání upozorňuje.
4. Podle žalobce, pokud tedy jeden správní orgán rozhoduje výše popsaným způsobem, není dle žalobce přiléhavé, aby totožný správní orgán pouze v jiné místní působnosti rozhodoval a postupoval zcela odlišně. Tím by byla jednoznačně dotčena rovnost účastníků před zákonem, kdy tato rovnost je narušována pouze na základě místní příslušnosti k danému správnímu orgánu. K tomu žalobce citoval z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 7. 2019, č. j. 1 As 353/2018-52.
5. Žalobce respektuje názor správního orgánu, že rozhodnutí vydávané v blokovém řízení a blokové řízení samotné jsou velmi specifickým druhem řízení, ovšem toto konstatování nemůže omluvit nedostatky, které takové rozhodnutí nese z pohledu zákonem kladených požadavků na takovýto druh rozhodnutí. I přes specifčnost daného druhu řízení lze rozhodnutí vydat v souladu se všemi zákonem kladenými požadavky, a to tak, aby bylo zcela zřejmé, o jaký přestupek se mělo jednat, kdy a kde mělo ke spáchání přestupku dojít a dle jakého ustanovení zákona byl přestupek kvalifikován a jaká zákonem stanovená povinnost měla být porušena. Z rozhodnutí by měly být patrné údaje o osobě přestupce, místu spáchání přestupku a době spáchání, mělo by být zcela jasné, čeho se měl přestupce

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

dopustit a jakou povinnost stanovenou zákonem svým jednáním porušil. Argument, že přestupce svým podpisem dal souhlas s tímto druhem projednání a správností takového rozhodnutí tak, jak uvádí odvolací správní orgán je dle žalobce naprosto nesprávný. Není možné, aby za správnost rozhodnutí vydaného správním orgánem odpovídal přestupce, a není možné po přestupci vyžadovat ani očekávat takovou znalost práva, aby mohl správnost rozhodnutí posoudit a na případnou nesprávnost upozornit a žádat její nápravu.

6. U jednotlivých bloků, které byly předmětem řízení, pak žalobce vznesl konkrétní námitky, a to:
7. Blok ze dne 9. 7. 2020: v kolonce popisující místo, dobu a jednání samotné není z popisu místa vlivem zápisu jednoznačně identifikovatelné místo, kde mělo ke spáchání přestupku dojít. Z popisu přestupkové jednání, tak jak je v rozhodnutí uvedeno, nevyplývá jednoznačná skutková podstata popsaného jednání, ani její jednoznačné propojení s povinností stanovenou zákonem, jež měla být porušena. Rovněž právní kvalifikace této povinnosti, zapsaná ve zkratkovitém zápisu, kdy z tohoto není zjevné, o jakou konkrétní právní normu se v tomto případě jedná, resp. její konkrétní část, kdy ze zápisu sice vyplývá porušení § 6, ovšem již ne jakého bodu či písmena atd.
8. Blok ze dne 7. 6. 2020: v kolonce popisující místo, dobu a jednání samotné není jednoznačná rychlost, která měla být přestupci naměřena, kdy zde není zjevná výsledná rychlost a ani to, zda byla zohledněna možná odchylka měřicího zařízení.
9. Žalobce shrnul svou argumentaci v tom smyslu, že zpochybňuje způsobilost pokutových bloků být podkladem pro záznam bodů do registru řidičů, neboť přestupky nejsou jako konkrétní a individualizované jednání vůbec vymezeny. Není tedy bez důvodných pochybností patrné komu, zejména kdy a kde a potažmo za jaký přestupek byla uložena pokuta v blokovém řízení, když tento nedostatek nelze zhojit přípustností strohých a zkratkovitých formulací.
10. Žalovaný navrhl, aby žaloba byla zamítnuta. Jak uvedl, ustálená judikatura Nejvyššího správního soudu v návaznosti na zákonnou úpravu rozlišuje řízení o jednotlivých přestupcích od řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů podle zákona o silničním provozu. V řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů lze zkoumat především to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam, zda byl záznam v registru řidičů proveden v souladu s tímto podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení v souladu s přílohou k zákonu o silničním provozu. V námitkách proti provedenému záznamu bodů tak může účastník řízení typicky namítat, že žádný přestupek nespáchal, a přesto mu byly v registru řidičů zaznamenány body, popřípadě že ke spáchání přestupku z jeho strany sice došlo, avšak byl mu zaznamenán nesprávný počet bodů.
11. Oznámení o uložení blokové pokuty není nezpochybnitelným důkazem o tom, že řidič přestupek spáchal. Závěry vyplývající z rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 5As 39/2010-76 však nelze chápat tak, že ke zpochybnění údajů oznámení o uložení pokuty příkazem na místě dochází vždy, když řidič namítne, že přestupek nespáchal nebo že si toho není vědom.
12. V posuzované věci žalovaný postupoval v souladu s právní úpravou, neboť žalobce v průběhu celého řízení nenamítal skutečnosti, které by vyžadovaly vyžádání si podkladů pro záznam bodů. Správní orgán prvního stupně dospěl k závěru, že na základě došlých oznámení o uložených pokutách byl žalobci přidělen počet bodů podle platné přílohy

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

zákonu o silničním provozu v době pravomocného rozhodnutí o přestupku. Námitky směřující do průběhu uložení blokové pokuty jsou irelevantní, jelikož žalobce v případě nesouhlasu s uloženou blokovou pokutou tuto nemusel vůbec podepisovat, případně mohl v relevantní době podat mimořádný opravný prostředek či stížnost na postup zasahujících policistů, nikoliv však situaci řešit až v době, kdy dosáhl 12 bodů a hrozí mu důsledek spočívající v pozbytí řidičského oprávnění.

13. Námitkami, ve kterých žalobce upozorňuje na formální nedostatky příkazových bloků, se správní orgán zabývá pouze do té míry, do jaké jsou namítané nedostatky schopny zpochybnit způsobilost jednotlivých podkladů pro záznam. Ke zpochybnění způsobilosti příkazového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru řidičů může dojít jediné tehdy, nebude-li na příkazovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen.
14. Co se týče konkrétních příkazních bloků, žalovaný konstatoval, že oznámení policie ze dne 8. 6. 2020 a 10. 7. 2020 obsahují takové údaje, na jejich základě bylo možno provést záznam bodů v bodovém hodnocení. Popis jednání odpovídá tomu, co je uvedeno v právním předpise jako důvod pro záznam. Oznámení jsou dostatečně průkazná, svědčí o oprávněnosti provedení záznamu bodů do registru řidičů. Identifikují žalobce jako přestupce, označují místo a čas spáchání skutků, specifikují, jakého přestupkového jednání se žalobce dopustil a uvádí, že mu za toto jednání byla uložena pokuta v určité výši.

III.

Posouzení žaloby

15. Městský soud v Praze ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), přitom vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí. Jiné vady, k nimž by byl povinen přihlédnout z moci úřední, soud neshledal. O podané žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání, když účastníci s rozhodnutím věci bez nařízení jednání souhlasili (souhlas žalobce byl v souladu s § 51 odst. 1 větou druhou s. ř. s. presumován) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
16. Z obsahu správního spisu se podává, že žalobci byla (mimo dalších) uložena pokuta příkazem na místě ze dne 8. 6. 2020, č. j. KRPA-147445-3/PŘ-2020-001406.
17. V tomto oznámení je konkrétně uvedeno:

Jméno: K. O. sám řidič motorového vozidla: ano

dne 7. 6. 2020 v 9.35 hodin na místě Praha 4, ulice Chodovská, bližší určení: SVO414961 při řízení motorového vozidla registrační značky X tov. zn. Renault Master Furgon L2H2 překročil nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou zvláštním právním předpisem v obci o více než 5 km/h a méně než 20 km/h.

Dále je uvedeno dovolená rychlost: 50 km/h naměřená rychlost 71 km/h rychlost po odečtu 68 km/h.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Tím porušil § 18 odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb. ve znění pozdějších změn a dopustil se tak přestupku podle § 125 se odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb. ve znění pozdějších změn. Za výše uvedené jednání mu byla dne 7. 6. 2020 příkazem na místě uložena pokuta ve výši 500 Kč.

Dále je uveden zpracovatel oznámení a osoba, která ověřila správnost a oznámení odeslala.

18. Součástí správního spisu je dále Oznámení o uložení pokuty příkazem na místě ze dne 10. 7. 2020, č. j. KRPA-179212-2/PŘ-2020-001414.
19. V tomto oznámení je konkrétně uvedeno:

Jméno: K. O. sám řidič motorového vozidla: ano

dne 9. 7. 2020 v 17.55 hodin na místě Praha - Nusle, ulice Křesomyslova 625/4, bližší určení: směr Vršovice při řízení motorového vozidla registrační značky X tov. zn. Renault Master Furgon L2H2 nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem.

Tím porušil § 6 odst. 1 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb. ve znění pozdějších změn a dopustil se tak přestupku podle § 125c se odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb. ve znění pozdějších změn. Za výše uvedené jednání mu byla dne 9. 7. 2020 příkazem na místě uložena pokuta ve výši 200 Kč.

Dále je uveden zpracovatel oznámení a osoba, která ověřila správnost a oznámení odeslala.

20. O žalobních námitkách městský soud uvážil takto. Městský soud předně konstatuje, že obecně o rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost se jedná mimo jiné tehdy, když je jeho výrok v rozporu s odůvodněním nebo rozhodnutí vůbec neobsahuje právní závěry vyplývající z rozhodných skutkových okolností nebo jeho důvody nejsou ve vztahu k výroku jednoznačné (srov. přiměřeně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Azs 47/2003 - 130, též rozsudek č. j. 2 Ads 33/2003 - 78). Rovněž to je případ rozhodnutí, jehož odůvodnění nedává smysl, z něhož by vyplývaly skutkové a právní důvody, které vedly správní orgán k vydání rozhodnutí (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 9. 2003, č. j. 7 A 547/2002 - 24). Povinnost řádného odůvodnění rozhodnutí nelze mechanicky ztotožňovat s povinností poskytnout podrobnou odpověď na každý jednotlivý argument uplatněný v žalobě. Odpověď na základní námitky v sobě může v některých případech konzumovat i odpověď na námitky dílčí a související (srov. rozsudky NSS ze dne 14. 2. 2013 č. j. 7 As 79/2012-54, ze dne 29. 8. 2013 č. j. 7 As 182/2012-58 a ze dne 19. 2. 2014 č. j. 1 Afs 88/2013-66).
21. Problematika přezkumu oznámení o uložení pokuty příkazem na místě (pokutové bloky) je předmětem bohaté judikatury správních soudů. Přímo osmý senát městského soudu se rovněž opakovaně zabýval žalobami, podanými týměž právním zástupcem ve skutkově obdobných případech (např. v řízení sp. zn. 8 A 41/2019, 3 A 68/2019, 14 A 10/2019, 10 A 57/2019, 9 A 53/2019, 8 A 95/2019, 8 A 96/2019, 8 A 97/2019, 8 A 110/2019 či 8 A 18/2020).
22. Městský soud proto v obecnosti shrnuje, že hodnocení dosaženého počtu bodů je v případě pokuty uložené příkazem na místě primárně prováděno na základě oznámení o uložení pokuty (§ 123b odst. 2 zákona o silničním provozu). Vyžádat si další důkazy prokazující skutečnosti v něm uvedené (konkrétní příkazové bloky), je třeba pouze za situace, kdy se vyskytnou pochybnosti o zaznamenaných údajích (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2014, č. j. 5 As 39/2010-82). Tyto pochybnosti mohou vyvolat právě

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

námítky účastníka řízení proti provedení záznamu. Právě v tomto ohledu žalovaný v napadeném rozhodnutí uvádí, že žalobce nevznese žádné konkrétní námítky, které by byly způsobilé zpochybnit oznámení o uložení pokuty.

23. Městský soud se s takovým hodnocením ztotožňuje; námítky směřující proti příkazovým blokům (resp. proti oznámením o uložení pokuty) nemohou být zcela obecné či nekonkrétní, nebo naopak konkrétní jen zdánlivě, ve skutečnosti ovšem šablonovité či typizované. Nejvyšší správní soud k tomu v rozsudku ze dne 2. 6. 2021, č. j. 6 As 174/2019-44, uvedl následující:

„[15] Jak přitom nyní rozhodující senát uvedl již v usnesení č. j. 6 As 174/2019 - 25, kterým se v této věci obracel na rozšířený senát, námítky paušální, typizované, uplatňované šablonovitě ve všech případech bez ohledu na konkrétní skutkové okolnosti, lze hodnotit jako nevěrohodné a pro přijetí tohoto závěru ani není třeba, aby správní orgány musely vyžádat originály pokutových bloků. Rozšířený senát v usnesení č. j. 6 As 174/2019 - 35 konstatoval, že dosavadní judikatura tomuto výkladu nebrání.

[16] Nejvyšší správní soud proto na tomto právním názoru nadále setrvává a souhlasí se stěžovatelem, že žalobce v odvolání proti rozhodnutí magistrátu uplatnil paušální námítky, které stěžovatel mohl vypořádat, aniž by si k tomu musel vyžádat pokutové bloky. Žalobce zpochybnil prakticky všechny náležitosti pokutových bloků (vymezení osoby přestupce, popis skutku, právní kvalifikaci, výši uložené sankce, místo vydání rozhodnutí, údaje o oprávněné osobě, datum vyhotovení a převzetí žalobcem, podpis žalobce), a to ve vztahu k oběma pokutovým blokům zcela shodně. Za této situace lze bez dalšího vyhodnotit žalobcovy námítky jako paušální, typizované, a tudíž a priori nevěrohodné. Trvat za této situace na tom, aby správní orgány všechny bloky vyžádaly a zkontrolovaly, by z námitkového řízení učinilo řízení oficiální, jakým zjevně není.

[17] Městský soud tedy stěžovateli s ohledem na okolnosti tohoto případu neměl vytýkat nedostatečně zjištěný skutkový stav a neměl rušit jeho rozhodnutí a vracet mu věc k dalšímu řízení, aby si vyžádal pokutové bloky a řádně posoudil odvolání žalobce. Obecně formulované námítky žalobce nemohly založit důvodné pochybnosti o správnosti oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, a stěžovatel tedy nebyl povinen pokutové bloky vyžadovat.“

24. Přesně taková situace, jaká je popisována v citovaném rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, nastala i v nyní posuzované věci. Žalobce jak ve svém odvolání, tak v podané žalobě uplatnil proti oběma příkazovým blokům v zásadě totožné námítky, které jsou sice na první pohled vcelku podrobné a konkrétní, nicméně při jejich bližším prozkoumání se ukazuje, že tomu tak ve skutečnosti není. Žalobce evidentně zcela šablonovitě příkazové bloky napadá sérií standardizovaných námitek, které zřejmě reflektují obvyklé nedostatky, kterých se policisté při vyplňování příkazových bloků dopouštějí a z nichž některé již v minulosti byly negativně reflektovány v judikatuře správních soudů. Přístup žalobce je tedy zřejmě založen na úvaze, že pokud vznesе veškeré námítky, které si lze v obdobném typu případů představit, tak možná s některou z nich bude úspěšný.
25. Právě proto, že žalobce vznesl v podaném odvolání takto všeobecné, typizované námítky, žalovaný nepochybil, když v napadeném rozhodnutí uvádí, že všechna oznámení o uložení pokuty založená ve spise jsou dostatečně přesná a identifikují všechny podstatné údaje pro záznam bodů v bodovém hodnocení řidiče a odkazuje na závěry správního orgánu prvního stupně. Námitka nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí není proto důvodná.

26. S ohledem na argumentaci obsaženou v předchozích bodech městský soud nepovažuje za nutné, aby se sám podrobněji vyjadřoval se konkrétně ke všem možným nedostatkům oznámení uváděným žalobcem, neboť je zjevné, že žalobce proti nim nevznáší konkrétní námitky; není tedy třeba jejich podrobného vypořádání. Naopak, se shora uvedeného je zřejmé, že oznámení ze dne 7. 6. 2020 a 9. 7. 2020 jsou zcela přesná, jednoznačně identifikují všechny podstatné údaje pro záznam bodů v bodovém hodnocení řidiče a netrpí žádnou z vad, kterou žalobce namítá.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

27. S ohledem na vše shora uvedené dospěl soud k závěru, že rozhodnutí žalovaného, kterým bylo odvolání žalobce zamítnuto, bylo vydáno v souladu se zákonem a shora uvedené žalobní námitky uplatněné žalobcem nejsou důvodné. Soudu tedy nezbylo, než žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítnout.
28. Výrok o nákladech řízení má oporu v § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce v řízení úspěšný nebyl, proto mu právo na náhradu nákladů řízení nepřisluší. Žalovanému, který měl v řízení plný úspěch, však žádné náklady spojené s tímto řízením nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, proto soud rozhodl, že se žádnému z účastníků náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Praha 26. září 2023

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.